

Dávni předkové vystoupili k obrazu, aby si ušili krochu kabavy a bylo veselo. Prostě noc jako každá jiná. Ale někdo přeci jen smutnil.

Upíři jsou volní jako ptáci. Létají, mohou se proměnit v krysu, vlka, netopýra, mohou dokonce do krve pokousat nějakou holku, aniž by jim maminka vynadala.

Tak vážně, Upírku...
Nemáš nic lepšího na práci než chodit do školy?

Ne.

Upírkovo přání připadalo všem podivné. Zvláště psovi, kterého navíc mráček, ne ho odsunuli až na obvyčejné „děti staré jako já“.

